

Carnaval

Dezer dagen heeft het leven bol gestaan van plezier en vertier. Carnaval is een volksfeest dat in Limburg en Brabant populair is en dat ook al is overgewaaid naar andere provincies in ons land. Want zelfs in Zwolle gingen de mensen los. Hoewel er niks boven Limburg gaat. In Venlo en Maastricht, Roermond, Heerlen en Sittard en nog op vele andere plaatsen heeft alles op z'n kop gestaan. Door de straten van honderden gemeentes in Limburg trokken optochten waar je over de koppen van de toeschouwer kon lopen. Het was een record drukte. Dat gaf te zien dat Carnaval het mooiste feest van het jaar is en tevens betekent om 'n paar dagen vrij te zijn van alle zorgen. Gezelligheid en gek doen is dan troef! De afgelopen jaren werd het carnaval geplaagd door Corona, door oorlog en virussen, maar nu werd weer ouderwets gehost en gesprongen. Deze "**vasteloavond**" voelde aan als een opluchting. Eindelijk kon het weer zonder restricties van een coronabesmetting. In de optocht van Venlo had zich iemand verkleed in het voorjaar. Alles bloeit weer stond op het bord dat ze droeg. Daarmee bedoelde ze dat haar stad tijdens de carnaval zo hete. Die dame vierde er een soort bevrijding mee. De lange donkere winter zit er op en de wereld wordt weer groen beelde ze uit. Overal was het kleurrijk en de kostuums en de vele andere uitdossingen ware schitterend om te zien. De mensen zijn echt weken en zelfs maanden van te voren bezig geweest om zo fraai en zo fantasierijk mogelijk in de optocht mee te lopen. Heel vroeger was ik zelf ook een echte carnavalsgek en liep ik mee in de optocht. Op mijn oude dag geniet ik nu van het feest voor de kijkbuis en tevens ook van het feit dat ik dat nog kan. En al kijkende naar al dat gedoe op de buis kreeg ik ook af en toe heimwee. Een verlangen naar de tijd uit mijn jeugd toen ik met m'n vrienden tijdens het carnaval aan de zwier was. In ons dorp waren toen 50 cafés waar we ons konden vermaken. We kregen niet genoeg! Op kroegentocht van middags tot middernacht. Met een hoedje op de kop en in een boerenkiel, of iets anders van dien aard, en met wat schmink in het gezicht, dolden we rond. We zongen en sprongen mee op de ketelmuziek van de vele "zate muziek kapellen" die toen rond trokken. Drie dolle dagen achter mekaar om op Aswoensdag met haring happen te sluiten. Veelal met een "kater" na het vrolijke drink en verkleedfeest. Met de herinnering aan het carnaval uit mijn jeugd en kijkende naar de carnaval van nu, heb ik in mijn eentje zitten te genieten. Toen volkszangeres Beppie Kraft op een boétezitting het liedje "**de nach is nog zoe laank**" ten gehore bracht, was het ook de tijd om het bed op te zoeken. **Doa veulde iech mich in d'n hiemel.**

Pie.

